Linköpings klostervänners gemenskapsdag

Lördagen den 16 september träffades en ekorre, en liten hund och en härlig samling klostervänner på Linköping klosters vackra innergård för att fira en dag i gemenskap.

Under den höga, klarblå himlen var klostergården verkligen extra inbjudande just denna dag. Syster Therése tillsammans med föreningens styrelse hade minst sagt lyckats med att ordna fin stämning och hög mysfaktor. På de bulliga kullerstenarna stod trevliga, udda bord och stolar och längst in på gården lockade *Klosterbodens* vackra ting. Emellanåt dök syster Therése pigga ekorre upp - den lät sig inte hindras i sitt arbete med att gömma nötter inför den annalkande hösten.

Dagen inleddes med välkomnande och mingel i skuggan under gårdens stora träd. Sedan slog vi oss ner vid borden och syster Therése och styrelsen hälsade alla välkomna. På programmet denna dag stod samtal och sång, men även en gemensam insats för närmiljön genom skräpplockning. Vi skulle också få en föreläsning om bins magiska värld.

Efter en mycket god vegansk tunnbrödsrulle påbörjade vi skräpplockningen. Syster Therése berättade om sina tankar, om hur det i hennes skräpplockning runt klostret vuxit fram en tanke om *"bön utomhus och i rörelse"*. Det är en väldigt vacker bild, hur vi samtidigt som vi värnar om vår miljö också sänder den tro och hopp.

På en lina vid entrén hängde en lång, färgglad rad av arbetshandskar som vi bjöds att låna - skräpplockningen kunde börja! Vi delade in oss i små grupper, kavlade upp ärmarna och gav oss iväg.

Det är inte klokt vad med skräp man hittar! De barn som deltog under dagen tog sig an häcken runt klostergården och hittade mängder med skräp långt, långt in i buskaget. Deras härliga engagemang smittade så småningom av sig på samtliga skräpplockare. Totalt fick vi ihop ca 300 liter skräp! Det mest udda föremålet var nog en toaborste med hållare i metall som hittades slängd i en buske!

Den 16 september uppmärksammas även miljön runtom hela vårt klot genom en internationell satsning som kallas *World Cleanup Day.* Här i Sverige arrangeras den av *Håll Sverige Rent*. Syster Therése berättade om hur det hade gått till när hon anmält klostret till skräpplockningen. Hon hade till sin förvåning upptäckt att religiösa samfund inte fanns listade bland de grupper som kunde anmäla sig på hemsidan. Hon tog då kontakt med *Håll Sverige Rent* och förklarade att det skulle vara bra om även religiösa samfund fanns med, och efter ett initialt *nej* lyckades Therése med envishet (och påpekande om diskriminering!) se till att det blev ändring på den punkten.

Efter skräpplockningen fick vi delge varandra lite tankar som vi fått under skräpplockningen. *Känt - lärt - tänkt - hänt*. Under dessa rubriker fick var och en skriva ner några rader och det blev fina små samtal om våra erfarenheter, tankar och känslor om vår miljö.

Under dagen stod *Klosterboden* öppen med både gamla och nya vackra saker. Dessutom kunde man också köpa en del ätbart som skänkts av klostervänner. Förhoppningen var att lyckas få ihop pengar till klostrets pilgrimsaltare - 5000 kr. Tänk, det lyckades vi med! Invigning lagom till kyndelsmässodagen i februari – håll utkik på klostrets hemsida!

Klosterboden är så mysig och inbjudande och därför är det nog inte så konstigt att en del nyfikna flanörer lockades in på klostergården under dagen. Det lustigaste var nog när ett par kom in på gården och frågade vad den vackra keramiken kostade - de menade alltså de stora glaserade skålarna och faten som ställts fram på ett bord i väntan på vår gemensamma middag. Nej, de var ju såklart inte till salu!

Vi bjöds på många olika sorters äppelkakor som fullkomligt fyllde fikabordet när det var dags för eftermiddagsfika. Olika bakverk bakade av lika många klostervänner. Ljuvligt! Vi satt i solen och njöt och emellanåt fick vi (helt ofrivilligt) ta del av musik från passerande musikkårer. Det var musikkårer från hela Östergötland som hade ett arrangemang med slutdestination i Biskopsparken tvärs över gatan! Den som hade ordet under dagen fick verkligen passa på att tala kvickt under de korta stunder som det inte trummades och trumpetades. Det finns verkligen humor i allting!

Framåt eftermiddagen fick vi ta del av Peters gedigna erfarenhet av att vara biodlare. Han bjöd oss på kunskap och berättelser om binas otroliga förmågor. Han hade med sig en liten minikupa för att praktiskt kunna visa oss hur det hela fungerar. Vi var många som förundrades över hur livet levs i ett bisamhälle.

Tänk, av en enda drottning blir det tiotusentals bin som “vet” sina specifika arbetsuppgifter. Vi blev påminda om binas livsviktiga förmåga att pollinera våra växter och deras ihärdiga strävan att samla nektar som de tuggar till honung.

Baksidan är tyvärr att många biarter minskar, försvinner och utrotas. Det var en rejäl tankeställare, men mitt i allt det ledsamma tänds ändå hopp! Med gemensamma insatser för den livsmiljö vi lever i har vi faktiskt möjlighet att vända detta.

Vid 17-tiden dukades borden för middag, det var så vackert med olika färger på porslin och servetter vid alla bord. Vi bjöds på syster Therése egen Bamhärtighetsgryta, mjukt bröd och äppelchutney och till efterrätt smakades klosterkola med toner av både sött och salt.

När dagen närmade sig sitt slut hade nya vänskaper skapats, miljön runt klostret blivit befriad på skräp och alla Sveriges bin skänkta mycket funderingar och tankar. Vi samlades i en stor, härlig ring och avslutade dagen med gemensam bön och sång. Ett stort tack till syster Therése och styrelsen för en underbar dag i gemenskap!

Vid pennan,
Rebecca Wettervik klostervän